Çocuk ve
Kurtarılan
Kaplumbağa
Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Kurtarılan Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Leo hayvanları her zaman çok severdi. Bu yüzden parlak bir cumartesi sabahı sarı tişörtünü giydi, bez sırt çantasını kaptı ve ailesiyle birlikte kaplumbağa barınağına doğru yola çıktı. Kaplumbağaların nasıl görüneceğini merak ediyordu. Büyük mü olacaklardı, küçük mü? Hızlı mı, yavaş mı? Spor ayakkabıları çakıllı yolda çıtırdarken kapıya doğru hızlı adımlarla yürüdü.

Kapıda Maya adında bir bakıcı duruyordu; haki iş gömleği ve yeşil önlüğüyle uzun boylu ve sapasağlamdı. Sıcacık gülümsedi ve Leo'yu içeri buyur etti. ''Hoş geldin,'' dedi. ''Güvenli bir yuvaya ihtiyacı olan kaplumbağalara bakıyoruz.'' Leo güneşli çitlerle çevrili alanlara ve yapraklarla dolu bahçelere baktı. Yuvarlak kahverengi gözleri hayretle kocaman açıldı, çilleri meraklı bir gülümsemeyle gerildi.

Maya, Leo'yu çok büyük bir kaplumbağanın çimenlerde dinlendiği sessiz, güneşli bir köşeye götürdü. Kaplumbağanın kahverengi ve ten renkli desenlerden oluşan kubbe biçimli bir kabuğu, buruşuk gri-yeşil derisi ve yumuşacık kehribar rengi gözleri vardı. ''Bu Dede Kabuk,'' dedi Maya usulca. ''O kurtarılmış bir kaplumbağa ve yüz yaşından büyük.'' Leo şaşkınlıkla soluğunu tuttu. ''Yüz yaşında mı?''

Dede Kabuk filinkine benzeyen sağlam bacaklarını gerdi ve başını yavaşça Leo'ya doğru çevirdi. ''Kaplumbağalar çok ama çok uzun yıllar yaşayabilir,'' diye açıkladı Maya. ''Bazıları yüz yıldan da uzun yaşar. Bu da onların koca ömürleri boyunca dikkatle plan yapmamız gerektiği anlamına gelir.'' Leo kabuğun yanına diz çöktü. ''Merhaba Dede Kabuk,'' diye fısıldadı. Yaşlı kaplumbağa yumuşacık kehribar gözlerini kırptı.

Maya bahçenin yanındaki çıplak toprak parçasını işaret etti. ''Dede Kabuk'un daha iyi bir yaşam alanına ihtiyacı var,'' dedi. ''Yaşam alanı, bir hayvanın ihtiyaç duyduğu her şeyin bulunduğu güvenli bir yuvadır. Doğru yiyeceğe, iyi bir barınağa ve dolaşmak için bolca alana ihtiyacı var.'' Leo önce boş toprak parçasına, sonra kocaman yaşlı kaplumbağaya baktı. ''Yapımına yardım edebilir miyim?'' diye sordu.

''Elbette!'' dedi Maya ve Leo'ya küçük bir bahçe eldiveni verdi. ''Önce plan yaparız.'' Büyük bir kâğıt açtı ve yaşam alanını çizdi. ''Dede Kabuk'un sıcak güneş ışığına ve gölgeli yerlere ihtiyacı var,'' dedi. ''Yürümek için yumuşak toprağa, hava serinlediğinde uyumak için de sıcacık bir barınağa ihtiyacı var.'' Leo başını salladı ve her söyleneni dikkatle dinledi.

Yiyecekle başladılar. ''Kaplumbağalar koyu yeşil yapraklı sebzeleri sever,'' dedi Maya ve önlüğünün cebini tohumlarla dolu olarak açtı. Leo marul, karahindiba yaprakları ve parlak yeşil yonca dikmeye yardım etti. Sarı tişörtü biraz kirlendi ama bu hiç umurunda değildi. ''Taze yiyeceği tam burada yetişecek,'' dedi Leo gururla, serin toprağı sıvazlayarak.

Sıra barınağa geldi. Leo ve Maya küçük, sıcacık, geniş kapılı bir ev yapmak için düz taşları ve düz tahtaları üst üste dizdi. ''Dede Kabuk içeri rahatça girebilmeli,'' dedi Maya. Leo içeri baktı ve yaşlı kaplumbağanın orada sıcacık ve kuru uyuduğunu hayal etti. ''Çok rahat görünüyor,'' dedi. ''Dev bir dost için minik bir mağara gibi.''

Son olarak dolaşacak alan yaptılar. Leo yumuşak kumdan geniş bir yol tırmıkladı ve etrafı keşfetmesi için düz kayalar yerleştirdi. Maya ona kaplumbağaların nasıl yavaşça dolaşmayı, dinlenmek için sıcak güneşli yerler bulmayı sevdiğini gösterdi. ''Bolca alan, mutlu bacaklar demektir,'' diye güldü. Leo yol boyunca koştu ve büyük kabuk için geniş ve güvenli olup olmadığını kontrol etti.

İşleri bitince Maya yeni yaşam alanında bir aşağı bir yukarı yürüyerek her yeri kontrol etti. ''Hmm,'' dedi göz kırparak. ''Sanırım çok önemli bir şeyi unuttuk.'' Leo'nun yüzü düştü. ''Ne?'' diye sordu. ''Dede Kabuk'un kendisini!'' diye güldü Maya. ''Hadi onu içeri davet edelim ve ne düşündüğünü görelim.'' Leo kıkırdadı ve yaşlı dostunu almaya koştu.

Dede Kabuk sağlam bacaklarından birini, sonra diğerini atarak yavaşça yeni yaşam alanına doğru ilerledi. Küçük barınağının kapısında durdu, sonra içeri girdi. Leo soluğunu tuttu. Kaplumbağa dışarı çıktığında doğruca yoncaya yürüdü ve kocaman, mutlu bir ısırık aldı. ''Bayıldı!'' diye sevindi Leo, mavi spor ayakkabılarıyla zıplayarak.

Maya elini Leo'nun omzuna koydu. ''Harika bir plan yaptın,'' dedi. ''Dede Kabuk gibi uzun yaşayan hayvanlar, sadece bir günlük değil, koca bir ömür boyu süren bir bakıma ihtiyaç duyar.'' Leo taze yapraklarını mutlulukla mideye indiren yaşlı kaplumbağaya baktı. ''Yani onu çok ama çok uzun bir süre düşünmeye devam etmeliyim,'' dedi Leo düşünceli bir tavırla.

Leo sıcak öğleden sonra güneşinde Dede Kabuk'un yanına oturdu. Kaplumbağa buruşuk boynunu uzattı ve yoncanın yanında dinlendi. ''Ben büyüdüğümde o hâlâ burada olabilir,'' dedi Leo usulca. Maya başını salladı. ''Belki sen dede olduğunda bile.'' Leo bunca yıl kalan bir dost fikrine gülümsedi.

Gitmeden önce Leo ahşap bir levhaya küçük bir tabela çizdi. Üzerine ''Dede Kabuk'un Mutlu Yuvası'' yazdı ve yazının yanına minik bir kaplumbağa şekli çizdi. Maya tabelayı kapının yanındaki toprağa çaktı. ''Artık herkes buraya ne kadar plan ve sevgiyle emek verildiğini bilecek,'' dedi. Leo kirli ellerini birbirine çırptı.

Leo kapıya doğru yürürken son bir kez bakmak için arkasını döndü. Dede Kabuk gölgede, güvende ve sıcacık, kubbe kabuğu güneşte parlayarak uyukluyordu. Leo göğsünde sıcacık, gururlu bir duygu hissetti. O sadece bir yaşam alanı yapmamıştı. Çok yaşlı bir kaplumbağanın çok uzun bir süre mutlu bir yuvası olmasına yardım etmişti.

Eve dönerken Leo öğrendiklerini düşündü. Uzun ömürlü büyük hayvanlar dikkatli planlamaya, iyi yiyeceğe, güvenli bir barınağa ve bolca sevgiye ihtiyaç duyar. Dede Kabuk'u sık sık ziyaret etmeye karar verdi. Yürürken bez sırt çantası zıplıyordu ve parlak gülümsemesi eve kadar yüzünden hiç eksik olmadı. Son.